

STAVBÁR

5

Jún
2005
15.-Sk

Projekt Tvorivá dramatika Spestrenie vyučovania v podaní žiakov

Fajčenie na WC - čo s tým ?

Ako som praxoval zadarmo ...

Recenzia: Act of War Nástupca Generals?

Ďalej sa dočítate:

Cesta do hlbín vrátničkinej d
Fajčenie na WC
Humomé poviedky Zlodej
a Erotissimo ☺
Ako sa nám darilo s projekto
Dramatika a na
Hviezdosalvom Kubíne
„Ftipovisko“

Obsah:

Obsah	str. 2
Projekt tvorivá dramatika	str. 3-7
Hviezdoslavov Kubín	str. 8
Cesta do hlbín...duše	str. 9
Recenzia ACT OF WAR	str. 10-11
Posviťme si na to	str. 12-13
Kam (NE)chodiť na prax	str. 14
Výroky spred katedry	str. 15-17
Fajčenie na WC	str. 18
Humomé poviedky	str. 19-20
„Ftipovisko“	str. 21-22
Na príprave čísla...	str. 23

Projekt Tvorivá dramatika

-Som študent Strednej priemyselnej školy stavebnej Emila Belluša a učím sa na jednotky a dvojky. Ale v každej triede sú aj slabší žiaci. Všetci sme sa zapojili do projektu *Tvorivá dramatika*. Rozhodli sme sa spraviť vyučovanie formou zábavy.

Profesorka na mieste študentov

naučil, tak skoro nezabudne!

Slabšieho študenta sme poverili viesť opakovanie učiva, pričom ja som mu pripravil otázky. Na každej hodine vyrušuje spolužiakov a snaží sa byť za každú cenu vtipný, pretože nevyvíka v učení! Ale takto dostal priestor prejaviť sa a ten priestor aj využil. Po vyučovaní mi

povedal, že to, čo sa touto zábavnou formou

Študent vedie hodinu

Ako sa cítil študent na mieste profesorky a aké pocity mala profesorka, keď sa vrátila do študentských rokov?

Študent: Keď prvýkrát prišla pani profesorka s nápadom, že by sme mohli ozvláštniť nejakú hodinu, tak som bol zaskočený, že vybrala práve mňa. Nepatrím medzi žiakov, ktorí sa radi zapájajú do školských akcií, ale povedal som si, že to vyskúšam! Pani profesorka mi povedala scenár, čo vlastne budem robiť celú hodinu. Mal som viesť opakovanie učiva. Keď som sa na začiatku vyučovania postavil pred triedu, všetci boli prekvapení. Na začiatku skúšania som bol dosť strnulý, ale časom to zo mňa opadlo a celkom mi to išlo! Aj podľa pani profesorky, ktorá povedala, že som to zvládol na „profesorskej úrovni!“ Myslím si, že táto hodina bola oživením stereotypu! Rád by som bol, keby takéto hodiny boli častejšie!!!

Profesorka: Bolo zaujímavé pozorovať „prácu vyučujúcich“. Mala som z toho dobrý pocit, iba sedieť, počúvať, usmievať sa a veriť, že ma nikto nevyvolá!

Postrehy z 2.B

- Na hodine etiky sme preberali komunikáciu. Profesorka vyzývala dobrovoľníkov k tabuli a oni nám zahrli to, čo sme sa naučili! Všetko sme natočili kamerou, ktorú nám darovalo Konto Orange. Keď študenti uvideli kameru, začali sa predvádzať, a preto si zapamätali všetko z hodiny a prebranú látku.

Barbora Rajnohová- Hodina dejepisu

1. ročník som mala rada dejepis aj pre profesorku, ktorá nás vyučovala, naučila som sa mnohé veci. Veľmi ma zaujíma dávna história a keď sme sa učili o Egypte a faraónoch občas som si išla do knižnice požičať iné knihy o tomto období aj filmy som o tom pozerala, aby som si to viac zapamätala.

2. ročník bol v znamení vojen. Všetko to násilie, bitky a krviprelievania, koncentračné tábory, keď to človek počuje asi sa nad tým trochu zamyslí. Bolo to hrozné.

Keď to tak zhrniem, bude mi aj trochu ľúto, že budúci rok, už nebude dejepis.

Ondrej Cmarko- „Dielo Oliver Twist od Charlesa Dickensa som si vybral preto, lebo ma zaujal život malého Olivera. Bol ťažký a nerád by som ho zažil. Charles Dickens pravdivo a tvrdo opisuje život v Anglicku. Charles Dickens patril k anglickým realistickým spisovateľom. Triede aj mne sa takáto hodina páčila. Takýmto spôsobom by sme sa mohli učiť aj na iných predmetoch! Myslím si, že z takejto hodiny si zapamätám oveľa viac ako z obvyčajnej hodiny.

Stanislava Hrbáčková- *Hodina s tvorivou dramatikou*

Dala mi omnoho viac než hodiny bifľovania sa nad zošitom. Názornou ukážkou si človek zapamätá viac a lepšie než sústredeným učením na hodine. Vedecky je aj dokázané, že to čo si pamätáme pomocou videného a počutého navzájom tvorí 75% pamäti. Preto aj ja asi poviem za všetkých, že tieto tri diela svetového realizmu si pamätám doteraz a veľmi dobre. Pobavili sme sa a zároveň aj niečo naučili, takýchto hodín by som po dohode s profesorom a ostatnými žiakmi uvítala aj v budúcnosti. Je to nevtieravý spôsob výučby a myslím, že aj veľmi efektívny. Možno by sa mal zaviesť aj na hodinách iných predmetov. Nebolo by to na škodu vedomostí.

Hodina Dejepisú

Dejiny mám rada, či už všeobecne i niektoré obdobia – konkrétne mne najbližšie obdobie 2. SV. vojny a následne udalosti. Na základnej škole sme sa venovali len podstatným veciam, začiatok, koniec a konferencie. Samé roky a ak som chcela jednotku, musela som to biť „Našprtaná“. Mňa vždy bavilo viac to, čo som nenašla v učebniciach a v tej dobe to nebolo ani v knižniciach. Až postupom času boli natečaná filmy a písané knihy s touto tematikou. Dejepis sa pre mňa konečne stal tým, čím skutočný bol. Fakty a žiadne prekryvanie skutočnosti. Na hodinách som mala možnosť rozvíjať svoje poznatky, obohacovať ich. Nepotrebovala som sústavné učenie, stačila dávať pozor na hodinách a išlo to samo.

Viktor Imriška- Na hodine som hral úlohu otca Goriota. Až na to že zlyhal môj „šepkár“, to bola zábava a oživenie dňa.

Otec Goriot na smrteľnej posteli s Rastignacom

Naša hodina s Tvorivou dramatikou

Pred istým časom sa aj naša trieda zapojila do projektu Tvorivá dramatika. Spočiatku sme sa všetci obávali týchto hodín, nevedeli sme čo nás bude čakať a hrozili sme sa každého výhražného pohľadu pani učiteľky.

Jedného dňa, na hodine slovenčiny nám pani Búbelová oznámila, že hodina H bude budúci týždeň. Pohľad na strany v zošite nás jasne oboznamoval s témou svetový realizmus a viac nám ani nebolo treba hovoriť. Výzva sa čoskoro objavila aj na stene v podobe stručného plagátu. O zaujímavú a hlavne poučnú hodinu literatúry sa malo postarať sedem žiakov, a ja medzi nimi. Prvú fázu prípravy tvoril výber diela, vhodnej časti a v neposlednom rade aj postáv a rozprávačov. Výber padol na anglickú, francúzsku i ruskú literatúru. „Autori“ scénického podania diel sa s obsadzovaním rolí radili s pani učiteľkou no text postáv a uvedenie do deja už museli zvládnuť sami. Keďže v tom čase prebiehala na našej škole inšpekcia nikto ani len netušil, že zavíta do našej triedy práve v tento slávnostný deň. Cez prestávku ešte všetci pobežovali a overovali si spôsob podania textu a následnosť jednotlivých dialógov i prológov. Zazvonilo a krátko nato do triedy vstúpili dve ženy. Našu slovenčinárku sme spoznali, tá druhá pani nám bola neznáma tak ako výsledok nášho sedemdnového snaženia. Chýbajúci sú už zapísaní a na rad prichádza spolužiak, ktorý má za úlohu uviesť hodinu a usmerňovať ju. Začiatok sa vydaril a na rad prišla náučno-zábavná časť hodiny. Prvou postavou bol Oliver Twist Charlesa Dickensa. Pred tabuľou stál malý osirelý chlapec, ktorý nám rozprával svoj životný príbeh. Pomocou adaptácie príbehu sme sa okúsili prostredie najchudobnejších londýnskych vrstiev a ťažký život mladých ľudí v ňom. Presvedčivá interpretácia v nás zobudila ľútosť a presvedčenie, že sme sa predsa len narodili v správnom storočí. Nasledoval Otec Goriot tentokrát v podaní Goriota a súcitného študenta Rastignaca. Tu sme boli svedkami posledných viet pred smrťou a samotného skonu otca, ktorý sa rozdával a rozpredával kvôli nevďačným dcéram. Pre lepšiu predstavivosť bola použitá lavica, ktorá skryto naznačovala nielen tvrdý život, ale aj skon láskavého otca. Ohúrení sme čakali, čo bude nasledovať. To som však vedela len ja, Anna Kareninová, Vronský a starý Karenin. Ukážku sme poskladali zo zlomových častí z jedného z najkrajších realistických románov tej doby. Začiatok som odprezentovala neutrálnym náhľadom do deja, tak, aby si každý urobil vlastný názor na konanie postáv. Snažila som sa zakomponovať do vystúpenia konflikty a ich riešenie rovnako ako všetko badateľné no nenapísané. Po skončení sme sa nevyhli otázkam, na ktoré sme mali odpovedať svojim subjektívnym pohľadom. Týkali sa nielen konania postáv, ale aj autora. Tie boli kladené nielen učiteľkou, a zapojili sa aj nezainteresovaní.

S hodinou sme boli nadmieru spokojný. Z môjho pohľadu bola primerane aktivizujúca, poučná a bez mrmlania v poslednej lavici. Dokázali sme si, že z hodiny môžeme mať omnoho viac než tri strany poznámok, opuchnutú ruku a znechutený deň. Každý si uvedomil, že škola nie je vždy len o biffovaní sa a my sami sme dôkazom, že svetovej realistickej literatúry sa na maturitách netreba báť!

Projekt vznikol pod záštitou Konta ORANGE a SPŠ stavebnej Emila Belluša v Trenčíne

Réžia : Mgr. Mária Búbelová

V hlavnej úlohe : žiaci 2.B triedy

Stanislava Hrbáčková 2.B

Postrehy z 2.C

Netradičná hodina dejepisu po pamiatkach Trenčína mi poskytla množstvo informácií o významných miestach, ktoré som pred tým nepoznala, hoci som okolo nich chodila takmer každý deň!

Keď som sa dozvedel, že budem čítať o tomto letcovi, veľmi ma to netrápilo. Až počas čítania som sa zamyslel nad jeho osudom. Predsa žiť niekoľko rokov v cudzom prostredí bez priateľov, rodiny a známych, navyše medzi ľuďmi, ktorým nerozumel ani slovo, muselo byť utrpením! Na druhej strane obdivujem odhodlanie ľudí, ktorí ho prijali do svojho obydľia a riskovali tým problémy. Toto čítanie ma zaujalo!

S kamarátkou sme si vybrali slnečné hodiny. Ja som dostala hodiny situované do námestia. Kým sme k nim neprišli, ani som nevedela kde sú. V ten deň som sa naučila nie len kde sú, ale zistila som aj to, že po trenčianskom námestí je veľa pamätných tabúľ o ktorých som doposiaľ nevedela. Myslím, že výlet nebol zbytočný a že každý sa dozvedel niečo nové tak ako ja.

Najúspešnejšie aktivity v 2.D

Najväčší úspech malo vystúpenie Ži a nechaj žiť! **Simona Prekopová** zaujala žiakov vo všetkých triedach druhého ročníka. Po jej vystúpení sa rozprúdila živá polemika.

2.D si priam žiadala hodiny konštruktívnych hádok pod názvom My a Oni!

Postrehy z 2.A

Operácia Overlord

-**Tomáš Prno**- Hodiny dejepisu aktívnou formou prinášajú veľa obohacujúcich skúseností ako pre vyučujúceho, tak aj pre študenta. Profesor môže načerpať nové metódy výuky od študenta, pretože výklad vedie vo svojom štýle. Nie každá téma je učiteľovi príjemná alebo blízka, a tak využitie záujmu študentov hodnotíme ako vysoko úspešný krok. Veď čo je lepšie- suchý monológ profesora, alebo niekedy aj vtipné spracovanie študenta. Mne osobne priniesol výklad tiež veľa nových zaujímavých a nepoznaných informácií!

Postrehy prvákov

Veľmi ma prekvapil prístup k výuke slovenčiny a dejepisu na škole. Decká si samy vytvárajú scény a rôzne predstavenia na preberanú tému. Všetko (teda čo stihneme) si pripravíme cez prestávku a nestihnuté jednoducho improvizujeme. Na tabuľu pokreslíme hlúposti, šaty si vyrobíme zo závesov, papiera a vecí, ktoré sú poruke. Deckám sa tento prístup páči, ľahšie si to zapamätajú, učitelia nestresujú že sme nepozorní. Učenie je tým pádom zábavné lebo niektoré veci sa nepodaria podľa našich predstáv a z vážnej témy sa stane paródia. Skrátka sa úplne odviažeme, no a práve takéto učenie detská rešpektujú. Tento spôsob výuky sme skúsili aj na iných predmetoch a všetci boli spokojní.

Skrátka, hodiny niesú stereotypné, ale zábavné. No čo narobíme, keď sme taká tvorivá mládež!

L.Nagyová 1.D

Hviezdoslavov Kubín

Dňa 21.04.2005 sa na našej škole uskutočnilo školské kolo v umeleckom prednese poézie a prózy. Súťaže sa zúčastnili žiaci prvého až štvrtého ročníka. Členmi poroty boli: Mgr. Eva Vetišková- najvyššia náčelníčka slovenčiny na našej škole, Mgr. Mária Búbelová- veľkňazná literatúry a žiak 4.D Tomáš Ridoško, herec Trenčianskeho hradného divadla , ktorý má so súťažami podobného charakteru skúsenosti a mal možnosť vypočuť si už mnoho dobrých prednášateľov.

Postupne sa predstavovali so svojimi ukážkami. Prvou časťou bolo kolo poézie. Mali sme možnosť vypočuť si dva precítené prednesy. My prísediaci sme sa po čase zhodli na tom, že porote sa dnes bude ťažko zaspávať. No to sme ešte nemohli vedieť, čo majú pripravené prednášatelia prózy. Nezainteresovaný by si pomyslel, že je v blázinci. Každú ukážku totiž sprevádzali smiechom dusené ovácie. Zaspomínali sme si na časy predškolské a dokonca aj „jánošíkovské“. Na chvíľu sme sa zasnívali a s patričným úšklebom sme sa tvárili diplomaticky. Aj keď sme už takmer dospeli, nenašiel sa medzi nami ani jeden, ktorý by zavrhol Malého princa. Prednes gradoval rovnako ako dobrá nálada a nám pomaly začalo dochádzať, že toto všetko čoskoro skončí. Ani tentokrát som sa nemýlila. No prišlo ešte jedno prekvapenie. Zástupca pospolitého stavbárskeho básnickeho ľudu bol na mieste oslovený, aby predviedol nám, prednesu neschopným, kúsok zo svojho umenia. Herec sa nezaprie. To, čo nasledovalo boli pekelné kľče spôsobené nefalšovaným Jánošíkovým pobočníkom. Ešteže zasiahla diplomovaná časť poroty, ktorá chcela zachrániť bránice nevinných poslucháčov. Nasledovala prestávka pred vyhodnotením. Neskutočne dlhá prestávka.

A tu sú výsledky: v kategórii **Poézia** : 1.miesto Sylvia Kianicová 3.D
2.miesto Barbora Rajnohová 2.B

Próza : 1.miesto Lenka Jurenková 2.C
2.miesto Roman Zámečník 1.B
3.miesto Marek Tavalí 3.A

Stanka Hrbáčková

Cesta do hlbín vrátničkinej duše

Odkedy pracujete na škole?

-Od roku 2001, to sú už tri roky.

Ste s prácou spokojná?

-Áno, veľmi!

Žiaci poslúchajú a sú slušní?

-Väčšinou áno.

A Tá menšina?

-Chcú ísť bez priepustok, vybehnú von cez prestávky (Takí už odišli)

Keď si pamätáte všetkých študentov, musíte mať lepšiu pamäť ako študenti, je to pravda?

-Snažím sa ich spoznávať všetkých, tých čo už dokonale poznám, tí sú už štvrtáci a odchádzajú a keď príde nový školský rok, musím začať odznovu.

Odkedy dokedy ste v škole?

-Od 6:30 do 14:30.

Všetci vás poznajú len ako vrátničku ale ako sa naozaj voláte?

-Katarína Bratková

Aká je vaša náplň práce?

-Ráno prídem, skontrolujem okná či sú zavreté a v poriadku, či sú v poriadku šatne, odkódujem učebne výpočtovej techniky, polejem niektoré kvety a o pol siedmej otvorím školu. Po ôsmej hodine skontrolujem šatne a po neporiadnych študentoch pozamykám. V zime zapínam a vypínam svetlá. Vybavujem všetko, čo sa dá, od rodičov, žiakov, profesorov, telefonáty, odkazy a všetko, čo sa na vrátničku patrí.

Po ktorých triedach najviac zamykáte?

-Najhoršie triedy v zamykaní šatní sú 3.D, 3.B, 2.C, 2.D

Myslíte si, že vás majú študenti radi?

-Myslím, že áno. Len tých, čo nepustím, tí si pošomru a aj tak ujdú oknom.

Ďakujem za rozhovor! A prajem ešte veľa vydarených rokov!

Generáli, POZOR!!! Máte novú hračku... **Prichádza *Act of War – Direct Action***

Act of War (AoW) je stratégia, ktorá ma ambície zaujať masové publikum. Dá sa tak usudzovať z voľne stiahnuteľného dema. Technické prevedenie, cieľe misii a dynamika hry je veľmi kvalitná. Ale pekne poporiadku.

V súčasnosti narastajú problémy s nerastnými zdrojmi, vyhrocuje sa celosvetové napätie, ľudia sú nespokojní s vládami svojich krajín a aby toho nebolo málo, na scénu nastupuje teroristická hrozba v dosiaľ nevidanej veľkosti. Teroristi prešli pomerne rýchlo od slov k činom a ako už býva zvykom, zachrániť nás všetkých môžu len "džijovia" z jedinej a najkrajšej U.S. Army. Sami by ale ani zďaleka na všetko nestačili, preto dostanú silného spojencu – veterána majora Jasona Richtera na čele špeciálnej divízie nesúcej názov Task Force Talon. Jednotky cvičené na boj s terorizmom schopné zasiahnuť, ako spieva naša obľúbená Shakira, whenever – wherever, teda kedykoľvek a kdekoľvek.

Autori sa chvália použitím reálnych bojových strojov a celkovo všetko má tendencie pôsobiť veľmi reálne. V demoverzii má hráč splniť pomerne slušný počet úloh, ktoré na seba naväzujú. Splní sa jedna, nasleduje ďalšia. Bombardovanie pobrežia, likvidácia protiletectvej raketovej obrany, vysielacej veže atď. Už pri prvom pohľade na bojové pole si poviete – C&C Generals. Inšpirácia je zjavná. Pomerne slušne vyzerajúce prostredie s jednotkami, ktoré vo finálnej verzii budú vyzerat' pekne, ak si niekto dá trochu práce s optimalizáciou, prípadne niekto iný investuje do výkonnej grafickej karty. Problém sa volá tiene. Bez nich dokonalá plynulosť a nedokonalý vzhľad jednotiek, s nimi dokonalé jednotky a nedokonalá plynulosť. Sofiina voľba. Späť na bojisko. Mapu môžete otáčať aj zoomovať, aj keď najmä druhé uvedené veľmi neodporúčam. Vyzerá to krajšie, keď je kamera vysoko a o prehľade počas bojov ani nehovorím. V demoverzii budete operovať najmä s letectvom a pechotou. Celkovo je AoW z veľkej časti postavený na letectve, teda tak ako to má v modernej armáde správne vyzerat'.

Poviete si, jednotky sú fajn, ale zadarmo dnes nikto nikomu nič nedá. A máte pravdu. Cash môžete získať ťažením ropy, alebo bráním zajatcov. Zajatci sú v podstate také živé truhličky plné dolárov. Nájdete niekde stáť nebezpečného civilistu, pribehniete k nemu s vojakom, dáte mu putá a doláriky už putujú do kasičky. Milé a originálne. S tým súvisí aj jeden jav, kvôli ktorému na mňa zatiaľ AoW pôsobí trochu schizofrenicky. Popri všetkej tej snahe o realitu totiž pôsobí "vyrábanie" jednotiek v kasárňach atď. mierne komicky. K rýchlym protiteroristickým akciám mi totiž stávanie základní a ťažba surovín príliš neseďí. To sa však do plnej verzie hry určite nezmení, takže si budem musieť zvyknúť. Čo ale autori zmeniť môžu, je nadmerný počet blikadiel a všetkých možných „serepetičiek“, ktoré niekedy urobia z hracej plochy skôr dojem jarmoku ako seriózneho bojového poľa.

Ako som už spomínal, v snahe zaujať masové publikum, sa AoW nehrá na žiadne strategické orgie. Plnenie úloh je zamerané skôr na efekt než na šedú kôru mozgovú. Ak sa do plnej verzie hry preniesie dostatočná variabilita misii, tak by to nemuselo byť na škodu veci. Okrem enginu by to ale chcelo mierne optimalizovať silu sniperov. Viem, že moderné ostreľovacie pušky sú perfektné zbrane, ale 5-6 výstrelmi zneškodniť tank... Ostreľovači na mňa pôsobili ako ultimátna sila, či už umiestnení vo vnútri budovy alebo útočiaci v menšej skupinke – nikto im nemohol konkurovať. Mierne to kazí dojem z hry, lebo hráč nie je nútený kombinovať jednotky, jednoducho zoberie bandu sniperov a vyvraždí pol mapy.

K novinkám nepatrí "levelovanie" jednotiek, ktoré je dokonalou kópiou tej istej činnosti jednotiek v C&C Generals. Z čoho vyplýva, že je neoriginálne a perfektne funkčné :).

STAVBÁR

Tak si to zhrňme. Valí sa na nás remeselne dobre spracovaná stratégia so šancou zaujať svojím akým-takým realizmom s niekoľkými chybičkami, ktoré sa ale vo finálnej verzii nemusia objaviť. A ak autori prepracujú trošku viac aj umelú inteligenciu a nebude sa stávať, že do vašich vojakov páli raketomet a oni ho majú na saláme, mohli by sme *Act of War: Direct Action* vziať na milosť. Uvidíme.

Act of War: Direct Action	
Vývojár:	Eugen Systems
Vydavateľ:	Atari
Platformy:	PC
Žáner:	Stratégie
Lokalizácia:	Nie (anglicky)
Dátum vydania:	18. 3. 2005
Minimálna konfigurácia:	1.5 GHz processor, 256 MB RAM, 64 MB video card (nie GeForce 4 MX), 5.5 GB HDD
Odporúčaná konfigurácia:	2.5 GHz processor, 512 MB RAM, 128 MB video card (nie GeForce 4 MX), 5.5 GB HDD
Podobné hry:	Command & Conquer: Generals
Oficiálny web:	http://www.atari.com/actofwar

Obrana a útok.

Delostrelectvo je presné a s útočnou silou leteckých jednotiek majú teroristi čo robiť.

Zdroje: www.abcgames.sk , www.hry.sme.sk

P@3ck

Posviet'me si na to- práca, ktorá bola poslaná za školu

Elektrická energia je najdôležitejšia energia na celom svete! Bez tejto energie by sme nemohli ani zapnúť svetlo, ani pustiť televízor! Bez energie by som vlastne nemohol ani napísať túto úvahu!

Najzákladnejšie na energii je ju vyrobiť! A vyrobí ju elektrárň. Poznáme veľa druhov elektrární: atómová, vodná, tepelná, príbojová... Podľa môjho názoru je najekologickejšia vodná elektrárň. Pretože neznečisťuje životné prostredie ani vodu, skôr si myslím, že zadržiava nečistoty, ktoré ľudia nahádzajú do vody.

Plyn, ropa a iné prírodné zdroje sú vyčerpatel'né! Ale elektrická energia je prakticky nevyčerpatel'ná.

Elektrickú energiu pozorovali už neandertálci v podobe blesku. Ale neskôr si uvedomili, že bleskom vznikne teplo – oheň, ak sa dostane do styku s drevom alebo iným horľavým materiálom. Blesk je prakticky výboj medzi nebom a zemou, je to to isté, ako keď vystúpime z auta a dotkneme sa kovu, len vo väčšom vydaní a s väčšou energiou. Keby sme dokázali zachytiť blesk, Slovensko by malo postarané o elektrickú energiu na veľmi dlhú dobu.

Nemuseli by sme plyvať v starších kotloch elektrickou energiou, keby sme vodu zohrievali v solárnych paneloch na našej streche.

Najreálnejšie riešenie by bolo, keby každá domácnosť čerpala elektrickú energiu z prírodných zdrojov, ako veterná energia, slnečná energia, vodná energia...

Predstavte si, že by sme na streche pri odkvape mali malé lopatky, cez ktoré by pri daždi pretekala voda a tým by sa rozkrútili, čím by pohli malými generátormi, ktoré by dokázali vytvoriť elektrickú energiu. No ale to by sme mali elektrinu len v období, keď prší (napríklad apríl)! A čo iné suché obdobia? Ale trebalo by vyriešiť ešte jednu otázku, otázku ktorá súvisí s dažďom. Keď prší, neprší stále rovnako! Niekedy viac a niekedy menej. To by nám cez búрку blikalo svetlo. A čo keď do strechy vrazí blesk? Existuje na to podľa mňa jedno riešenie: zaviesť elektrickú energiu do veľkej akumulátorovej batérie v ktorej by sa energia skladovala a následne využívala domácnosťou. Ale čo po tie iné obdobia, keď neprší? Napríklad v krajinách, kde po celý rok fúka vietor, ale aj v našej krajine by sa tento spôsob mohol tiež uplatniť. Po celom obvode budovy by tiež boli tieto lopatky a zachytávali by prúdenie vetra zo všetkých strán, čiže vietor by sa nikde neschoval. Ale čo cez zimu , keď by bola celá strecha zasypaná, tým pádom by boli nefunkčné lopatky? Jednoduché riešenie: navrhne strechu tmavej farby, aby sa sneh hneď topil a tým bude pohybovať lopatkami. Ale čo keď nieje ani sneh, ani neprší? Tak svieti Slnko a to je najväčšia energia v celej našej Mliečnej dráhe, prakticky nevyčerpatel'ná. Prečo by sme mali natierať strechu na tmavo a kupovať krytinu, keď môžeme namiesto nej dať solárne panely na výrobu elektrickej energie a na ohrev vody? Je pravda, že by to bola veľmi drahá strecha, ale veľmi ekologická, a keby sa nepoškodila, by slúžila po mnoho rokov a obyvatelia tohto domu by ušetrili aj pomohli našej planéte.

Ale to by bola len jedna domácnosť, ale tá by nezachránila dnešné drahocenné suroviny „ropa, plyn, pitná voda...“, na záchrane prírodných surovín treba, aby ľudstvo ťahalo za jeden povraz!!! Treba postaviť niečo väčšie ako len jeden, alebo desať ekologických domov! Treba postaviť nejakú multifunkčnú elektrárň, ktorá po celý rok bude vyrábať elektrickú energiu aj bez pričinenia človeka! Je to ťažké zadanie, ale ešte ťažšie je na to odpovedať! Vezmime si, že v našich podmienkach (mierne klimatické pásmo) sa za jeden rok vystriedajú štyri ročné obdobia- jar, leto, jeseň a zima. Na jar sa topí sneh. Sneh je vlastne vykryštalizovaná voda, ktorí sa pri pôsobení tepla zmení naspäť na vodu a tečie smerom dole. Potrebovali by sme na to nejakú veľkú šikmú plošinu do kruhu, ktorej spád smeruje do stredu. Sneh sa zachytáva na hrane „strechy“ a spod tečie na veľké lopatky a tým ich roztáča. Lopatky roztočia alternátor a ten vyrobí elektrickú energiu. Na jar aj prší a tým sme zabili dve muchy jednou ranou. Potom príde leto, leto je známe hlavne slnečným počasím. Prečo by sme nemohli tú šikmú „strechu“ pokryť solárnymi panelmi. Cez zimu by sa sneh

na nich topil a aj cez zimu by sa vyrobila nejaká elektrická energia. Po lete príde väčšinou jeseň a tá je známa vetrom, ktorý fúka od rána do večera. Tak postavíme do tohto kruhu, ktorý je zhotovený zo „striech“, veterné mlyny na výrobu elektrickej energie. A cez zimu, som už napísal, že topiaci sneh bude roztáčať lopatky. No ale znovu je tu otázka: Snežiť, pršať, fúkať nikdy nejde rovnako! Znovu by trebalo vymyslieť nejakú redukciu! Existujú také prístroje, ktoré sa nachádzajú na veterných mlynoch v Rakúsku a dokážu redukovať elektrickú energiu, ale sú veľmi drahé. Ale Rakúšania využívajú ešte jeden spôsob: Natáčajú vrtule podľa rýchlosti vetra dnu a von. Znovu by som navrhol veľkú batériu na udržanie energie. Takéto batérie sa nachádzajú v mobilných telefónoch. Nabijeme ich a vydávajú stále rovnakú energiu až do vybitia. Táto veľká batéria by to mohla dokázať tiež.

Táto „multifunkčná“ elektráreň by ale nedokázala zásobovať elektrinou celé mesto a ešte celý kraj. Preto treba nechať aj elektrárne, ktoré sa už po dlhé roky ujali a vyrábajú pre nás elektrinu od nepamäti.

Možno sta si všimli, že ekologický dom má taký istý princíp ako multifunkčná elektráreň! Je na to jednoduché vysvetlenie: Toto je môj návrh na ekologicky vyrobenú elektrickú energiu!

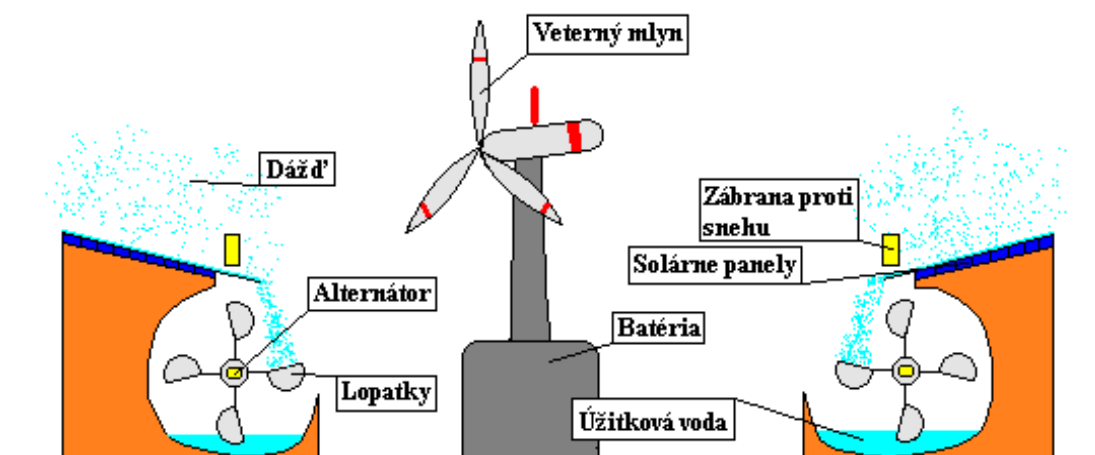
Tento ekologický dom, alebo táto „multifunkčná elektráreň“ je možno drahá a veľmi náročná na zhotovenie, ale čo by sme nespravili pre našu nádhernú prírodu? A aj tak, ako ja, sedemnášťročný, mám vymyslieť úplne ekologicky vyrobenú elektrickú energiu, keď najmúdrejší z najmúdrejších vedcov celého sveta nevymysleli niečo také. Ale je pravda aj to, že mladí ľudia by mali dbať o budúcnosť sveta, a chrániť prírodu ako oko v hlave!!! Pretože, cítujem: „Ak niečo zlé spravíš rastlinám, živočíchom i Zemi, proti tebe sa obráti, sebe podpíliš konár svojho života!“

Preto som sa pripojil k tejto súťaži, pretože aj na mne, ako aj na ostatných mladých ľuďoch záleží budúcnosť tohto sveta!

Presne potiaľto, po zavináč, je tisíc slov môjho vlastného názoru pre ekologicky vyrobenú elektrickú energiu!

@ @ @

Jack11

Kam (NE) chodiť na prax

Chcete si zarobiť? Pracovať v dobrom kolektíve? Mať za sebou spoľahlivé vedenie, ktoré si vás váži? To všetko som chcel aj ja.

Všetko bolo ideálne. Práca mi išla od ruky, kolegovia nám jej radi pridali a vedenie po nás chcelo len umyť autá. Práca mi nevádi, ak viem, že za ňu niečo dostanem. Je to dobrá motivácia, keď mám istotu že po práci si užijem peniaze. Kto by nechcel ?!

Po odpracovaných 60 tých hodinách som však stuhol, keď namiesto výplaty som dostal reklamné predmety od výrobcov stavebných materiálov.

Ale po poriadku. Ako všetci, aj ja som si hľadal miesto, kde prežijem 2 týždne praxe a niečo si privyrobím. Keď za mnou prišiel spolužiak s ponukou, hľadať som prestal a išiel som sa pozrieť, o čo konkrétne ide. Ústna dohoda o tom, že si tam mákneme ale dostaneme NEJAKÉ peniaze za našu námahu mi stačila. Povedal som si - Je to spolužiakova známa a tá ho oberať nebude...CHYBA 1! Ale kto to vedel! A tak v pondelok veselo do práce. Robili sme ako draci, nefrľali sme a všetko, čo mali vo vedení na srdci sme sa snažili splniť. Inventúra celého skladu, vykopanie dier do cesty s krompáčom, príprava objednávok, vykladanie nového tovaru, zahrli sme sa aj na závozníkov... Proste sme si skúsili skoro všetko, čo sa dalo a brali sme to prinajmenšom vážne.

CHYBA 2!!! Nemali sme.. Čím viac sme robili, tým viac sme dostávali práce. Nikoho nezaujímalo, že som alergický na peľ a prach a že v sklade, kde sme mali upratať je ho plno.

V Stavivách Trenčín s.r.o. majú nejaké zdeformované predstavy o tom, akú cenu má práca. 60 hodín strávených v sklade si cenia na igelitovú tašku s perom, pentelkou a reklamným klobúčikom. Samozrejme, ich dostávajú zadarmo od dilerov. Takže ich to nič nevyšlo. Zistil som, že som ideálny zamestnanec. Pracujem a peniaze? Načo... Stačí mi upomienkový predmet, aby som na tieto dva týždne nikdy nezabudol.

A ja? NEZABUDNEM...

Preto varujem aj ostatných! Než niekde začnete praxovať, bavte sa najskôr o peniazoch a podpíšte zmluvu. Nech neskončíte ako ja. Spálený od slnka, unavený od práce a podvedený od šéfky.

P@3ck

Výroky spred katedry

Prof.: Ako sa správame k dievčaťu?

Karvaš: Ide dievča, otvorím dvere, prejde, zatvorím.

Prof.: Čo urobím na ulici, v spoločnosti?

Suchán: Zapnem si jatku.

Prof.: Kde sa navrhuje tykanie?

Suchán: V saune, keď sa potia

Prof.: Bundil, prečo ste hodili do Richarda tú kriedu?

Bundil: Lebo bola padnutá na zemi

Prof.: Jozef, vy máte čo doma (zo zvierat) ?

Suchán: Psa máme, ale toho vykrmujeme na nedeľu k obedu.

Prof.: Myslím, že kvetina poteší vždy

Jozef: Alebo nejaká finančná výpomoc

Žiak: (Hrnčár) lúšti na hodina tajničku:

- stará stíhačka na päť môže byť aj Mária?

Hrnčár: pani profesorka môžem ísť z Bežákom na WC

Prof.: Veď nie ste malí chlapi.

Hrnčár: Prosím Vás

Prof.: Najprv pôjde Hrnčár, a potom pôjde Bežák.

Hrnčár: Ale pani profesorka, my musíme ísť spolu.

Prof.: Toto, čo vy robíte sa dá povedať dvomi vecami

Hrnčár: Prvá a druhá

Prof.: Vy, ako pedagóg, ktorú triedu by ste si vybrali?

Hrnčár: Jednoznačne 2.B

Prof.: Rusi sa vo vlaku prepravovali ako sardinky

Karvaš: Čo boli v oleji ?

Hrnčár: Pani profesorka, to budete s nami celý deň? Zoberte si nejaké pirule.

Hrnčár: Čo je vo štvrtok?

Prof.: Rodičovské

Hrnčár: Preboha!

Podpis **Jozefa** na písomke: Jozef Jozefovič Suchánovič de la Peňa 2.B opičárňa

Jozef: Pani profesorka, aké tam mám známky

Prof.: 5, 5, 5

Jozef: A teraz po slovensky

Prof.: Mikuláš, dám Vám zápis: Žiak počas hodiny ohrozoval učiteľku kúskom pera.

Prof.: A bude tu ticho!

Študenti: Dobre.

Prof.: Dá sa tu normálne učiť? Zasa budem musieť vrátiť výplatu a nebudem mať ani na chleba

Hrnčár: Šak si kúpte rožok

Prof.: Maršalka s kým by ste to robili?

Hrnčár: S Julčou.

Prof.: Po veľkej noci beriem študentov do osobitnej školy.

Hrnčár: Mňa zoberte, ja chcem ísť!

Žiak: Vietnam bol rozložený pozdĺž Nílu

Prof.: Jozef, dajte si dolu tú nohu zo stola!

Suchán. Ja nemôžem mám opuchnutý členok

Prof.: Keby si mal vyložiť každý na lavicu to, čo ho bolí, jeden by tam mal črevá na lavici, ...

Prof.: Povedzte mi príklad na jednoduchú vetu

Študenti: Piť sa musí.

Prof.: Iná veta

Suchán: Janko a Jožko sa majú radi, hrajú sa na doktorov.

Bolí ma. Trápi ma. Šibe mi. ...

Prof.: Koho, čo varí mama?

Štud.: Deti

Prof.: Mňa to už nebaví jeden sa hrá s čítankou, druhý s mobilom,

Žiak: Tretí s ci....u.

Žiak: Do p... !

Prof.: Jozef ospravedlňte sa celej triede!

Žiak: Ospravedlňujem sa Vám, že som použil taký hrubý výraz.

Prof.: Je Vám odpustené.

Prof.: Čo je paženie?

Karvaš: Paženie upažím...

Prof.: Čo zachytáva paženie.

Karvaš: Muchy.

Prof.: A keď máte sypkú zeminu, tak sa Vám to bude sypať.

Karvaš: Tak to zabetónujem.

Prof.: Nie, nie je to dobre.

Karvaš: Tak budem mať dvojku, hlavná je bezpečnosť ľudí.

Študenti: Bú, mú, hú...

Prof.: Som tu správne?

Hrnčár: Máme ruju...

Prof.: Dievčatá majú nový image, že Richard?

Prof.: Karvaš, až teraz som si všimla, že ste tu, čo sa stalo, že ste tak ticho?

Karvaš: Som hladný.

Prof.: Barták, vy ho nezachraňujte, lebo on Vás nezachráni.

Prof.: Musíte si také lacnejšie gummy kupovať, aby Vás to nevyšlo draho.

Rosypal: Áno, jedna v dokladoch, a druhá v peňaženke.

Postupnosť jedál: 1, aperitív 2, predjedlo 3, polievky 4, hlavné jedlo + obloha (nebo) 5, dezert 6, syry 7, ťažké liehoviny – výskoček 8, ženy 9, opica

Prof.: Počítali sme s kolegyňou, koľko štvoriek máme v triede.

Sopko: Pani profesorka a my máme koľko?

Prof.: Ani jednu.

Sopko: No čo, tak sme kocky.

Prof.: Potrebujem si od Vás nachytať nejaké známky.

Hrnčár: Tak si teraz na papieriky napíšme známku a háďzme ich po triede, koľko ich chytí.

Hrnčár: *Hľadám, hľadám to, čo na výkrese nie je!
Ak to nájdem, to bude prvýkrát v dejinách!*

Spísali: **Barbora, Stanka, Monika**

Fajčenie na WC – Problém pre všetkých s nejasným riešením

Už dlho tento problém naozajstným problémom je. Vedia o ňom všetci, no už sa nikto nad tým nepozastavuje. Nevšima si to, berie to ako normálnu vec. Je to naozaj nutné?

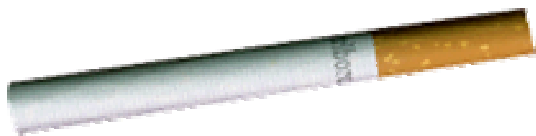
Čo by sa vlastne dalo s týmto problémom robiť? Neprijemný zápach na WC a na chodbe obťažuje. Neporiadok z popola a špakov v pisoároch a na zemi prekáža hlavne pri čistení záchodov a taktiež pod oknami sa množí neporiadok po fajčiaroch. Je to spoločnosťou tolerovaný zlozvyk a droga. Kam prídete, tam nájdete určite aj fajčiara. Ale prečo aj v škole? Skúsme sa vžiť do kože fajčiara.

Je 7:45, prichádzam do školy s cigaretou v ruke, pred školou ju dopálím a pokračujem ďalej. 8:45. Je chuť ale málo času. Prestávka trvá len 5 minút, musím vydržať do ďalšej. Je koniec druhej hodiny. Na WC sa schádza skupinka študentov s jasným cieľom. Nie, nejdú uľaviť mechúru ale práve sa nadýchať nikotínu. Keby si nešli zapáliť, boli by pravdepodobne nervózni a podráždení kvôli tomu, že by im chýbal nikotín.

Kontrola na WC profesormi nie je riešenie. Fajčiari cigaretu potrebujú a je im jedno, kde to bude, ale musí to byť hneď. Keď sa zjaví kontrola, nevedí prídu o 5 minút. Je to protizákonné a hrozia vysoké pokuty. No na to, aby dostal niekto pokutu, musí ho pristihnúť policajt.

A policajt v škole vzbudí pozornosť skôr, ako sa objaví v budove. Na niektorých školách hľadali riešenie nie v tom, ako fajčenie zakázať, ale v tom ako im to umožniť bez toho, aby obťažovali iných. Vytvorili im miestnosť, kde mali popolníky a ktorá bola vetraná. Je to tiež riešenie, no je to veľký ústupok. Ďalším faktorom je aj to, že fajčí mnoho neplnoletých a na našej škole je to tiež tak. Ak by tam mohli ísť aj neplnoletí, bolo by to porušovanie zákona. Riešenie nie je jednoduché, no najlepšie by bolo, ak by ho hľadalo riešenie vedenie spolu s fajčiarmi. Veď sa to týka oboch strán.

Ako by ste to vyriešili napríklad vy? Napíšte nám vaše názory na riešenie problému fajčenia v škole a v jej okolí...

Erotissimo

Ležím si na nudistickej pláži a horúce slnko mi páli na chrbát. Vychutnávam atmosféru dovolenky a načúvam búrlivej reči mora. Popri mne sa prechádzajú nudisti, som fascinovaný niektorými postavami nežného pohlavia a musím sa priznať, že mi nie je všetko jedno. Prítomnosť ich pôvabov vyvoláva vo mne osobitý pocit, pocit napätosti, vzrušenia i trochu hanblivosti. Je to asi tým, že túto formu rekreácie zažívam po prvý raz.

Slnčné okuliare som si posunul na koniec nosa, aby som mal nefalšovaný obraz. Len sa to tak hmýrilo: belošky, mulatky i černošky. To bude zážitkov, pomyslel som si v duchu, keď to porozprávam kolegom v práci. Táto téma je vlastne nevyčerateľná studňa, ktorú možno vždy rozvíjať.

Naďalej vychutnávam atmosféru krásneho dňa a neľutujem čas strávený na tejto pláži, ale predovšetkým som rád, že sa môžem rekreovať sám, bez prítomnosti manželky. A keby tu aj bola, aj tak by sa len hanbila a kazila mi náladu. Snažím sa tieto myšlienky zahnať čo najďalej, aby som sa mohol v povznesenej nálade venovať sladkej prítomnosti.

Slnko ma už začína pripekať na chrbte a musím sa otočiť. Najprv sa dívam, či niekto nejde, lebo sa mi zdá, že s tým mám problémy. Pomaly sa obraciam a líham si na chrbát. Blíži sa však skupinka veselých dievčienec, a tak sa rýchlo obraciam do pôvodnej polohy. Keď už prešli okolo mňa, znova si líham na chrbát a zároveň si uvedomujem, že sa nemám za čo hanbiť.

Zakrátko sa odhodlám, že sa pôjdem ovlažiť do mora. Vstávam a nespelo vyrážam vpred. V duchu sa uspokojujem, veď všetci sme tu rovnakí – ako v raji. Pocit radosti sa postupne mení na pocit trápnosti. Premáham sa ako len môžem. Stále mám pocit, že všetky oči spočívajú na mne . . .

Idem a snažím sa nič neregistrovať. Prechádzam popri dvoch mladých dievčatách, ktoré sa veselo bavia, pričom jedna hádže po mne očkom. Obidve sú veľmi pekné a vyspelé brunetky a cítim akúsi premenu. Narýchlo neviem, či mám zrýchliť krok, alebo zaľahnúť na zem. Rozhodol som sa zrýchliť krok, ale beda – z mora vychádza perfektná plavovláska. Nechávam na nej zrak, ale zároveň sa ponáhlam do vody, lebo to so mnou začína byť vážne.

Vbieham do vody a ponáram sa. Pôsobí to na mňa ako balzam a začínam opäť vychutnávať more a celkové prostredie. Výborne sa mi pláva, prsia i znak, nechávam sa unášať penivými vlnami.

Keď som sa už dostatočne vykúpал, vychádzam z vody a idem na svoje miesto. Som už o poznanie smelší, zbabel som sa začiatkovej trémy i hanblivosti. Prichádzam k svojmu miestu a líham si na prestieradlo.

Opäť sa slním a zapalujem si cigaretu. Ako si tak pofajčievam a rozmýšľam nad zážitkami, zrazu vidím, ako sa ku mne blíži nejaká sexi - kočka s cigaretou v ruke. Prichádza a naznačuje, že by chcela oheň a zároveň dodáva po nemecky: „Haben Sie Feuer?“ Pozbieral som v hlave všetky vedomosti z nemčiny, ktoré som nadobudol v škole, a odpovedám: „Ja, bitte.“ A pripalujem jej cigaretu. „Danke schön! Sind Sie Franzose?“ „Nein, ich bin Slowake.“

A tak som začal konverzovať, ako som vedel, a pomáhal som si rukami-nohami ... Všeličo som sa od nej dozvedel, o všeličom rozprával. Predstavila sa mi ako Bessie Hapelman z Belgicka. Ani sme si nevedomili a čas sa míňal. Dohovoril som si s ňou rande. Dohodli sme sa, že večer o siedmej prídem po ňu do hotela Royal Palace a pôjdeme spolu na večeru. Rozlúčili sme sa, milo sa usmiala a odišla.

Večer som sa obliekol a šiel som do hotela Royal Palace. Na recepcii som sa spýtal, aké číslo izby a či si môžem zatelefonovať. Recepčný ukázal na číslo 328 a súhlasne kývol hlavou. Celý netrpezlivý som vytočil číslo 328 a zazvonil ... akurát dozvonil budík a manželka mi vraví: „Vstávaj, treba ísť do práce!“

Zlodej

„Larry, Larry, počujem akési kroky,“ zašepkala žena a túlila sa k mužovi.

„Aké kroky?“ zahundral muž.

„Larry niekto sa dostal do nášho bytu! Určite je to zlodej. Vstaň predsa, Larry!“

„Drahá, veď nie sme milionári, čo by nám mohli ukradnúť?“

„To vieme my, ale nevedia to oni. Ach, Larry, je tu, v jedálni! Pozri sa, má na tvári čiernu masku.“

Larry zbadal zlodeja, vrhol sa naňho (vyzeral v tej chvíli v pásikavej pyžame ako tiger), zdrapol ho za golier a dal sa do kriku: „Len počkaj, ty darebák! Veď ja ti ukážem! Cynthia,“ rozkázal manželke, „vezmi zo zásuvky revolver a mier naňho. Maj ho na muške, kým sa neoblečiem.“

Roztrasenými rukami mierila roztrasená Cynthia na roztraseného zlodeja, Larry sa rýchle obliekol, potom vykrútil páchatel'ovi ruku za chrbát a viedol ho von.

„Zamkni sa, drahá,“ povedal, „a choď pokojne spať. Pokúsim sa vrátiť z polície čím prv. Do videnia, moje zlaté dievčatko, buď pokojná!“

„Nech mu tam dajú riadne zabrať, aby nerušil pokoj statočných občanov,“ volala za nimi Cynthia.

„Neboj sa, veď tam sa v tom vyznajú!“

Cynthia zatvorila dvere na dve zámky a ešte zastrčila zástrčku. Potom – hrdá na svojho statočného muža – pokojne zaspala.

Keď zašiel Larry so zlodejom za najbližší roh, pustil ho, poklopal po pleci a s úsmevom povedal: „Ďakujem ti, si chlapík, Thomas!“

Thomas si stiahol z hlavy čiernu nylonovú pančuchu a a usmial sa. Larry dodal: „Len si predstav, to je moja prvá večerná vychádzka po dvoch mesiacoch od svadby! Bez teba by som sa nedostal von ani keby sa svet rútil! Zahral si to výborne! Poďme si vypiť!“

(Zdroj : Domová pokladnica 1982)

FTIPOVISKO

Rozhovor

Za bačom z Očovej prišiel redaktor z rozhlasu a hovorí:

- Som z rozhlasu a prišiel som nakrútiť rozhovor o vašom dennom režime. Povedzte mi, ako prebieha váš deň!
- Keď ráno vstanem, otvorím fľašku slivovice a pijem. Keď mám polovicu vypitú, vyženiem ovečky a...
- Stop! Stop! Prosím vás, bača, predsa nemôžeme dať do rozhlasu, že od rána slopete! Povedzme, že otvoríte knihu a čítate si.
- Dobre teda! Keď ráno vstanem, otvorím si knihu a čítam. Keď mám polovicu prečítanú, vyženiem ovce a idem za bačom Janom, lebo on má takú malú knižnicu. Tam spolu čítame, až kým všetko neprečítame. Potom ideme do dedinskej knižnice a tam zasa všetci čítame a čítame. Keď knižnicu zatvoria, ideme zahnať ovečky do košiara a potom ideme s Janom k Ondrejovi. Ten má doma tlačiareň.

V nebi

Prišla panna do neba. Mala okolo šesťdesiat rokov. Pýta sa jej svätý Peter:

- Hrešila si?

Ona na to:

- Nie, svätý otče.

A on:

- Pila si? Kradla si? Spala si s chlapmi?
- Nie, svätý otče!
- Poukaz na krídla! – skríkne Peter.

Panna na to:

- Tak to budem, svätý otče, robiť anjelika?
- Nie, hlúpu hus!

Šachy

- Drahá, naša dcéra hrá šachy po telefóne.
- Nehovor, a ako to vieš?
- Práve telefonovala, že ťahá na E 55.

Kamennáky

- Čo robil Dežo v elektrárni?
- Kládol odpor.

- Na zemi ležia čierne okuliare, biela palička a neďaleko deduško. Čo sa stalo?
- Mazda je auto, ktoré nepočuješ!

- Leží to na zemi, trepe to rukami, nohami, čo je to?
- Blondínka si kúpila plávajúcu podlahu.

- Dedko, dedko! Bol si partizán?
- Nein!

Inzerát: Zavolaj mi.

Značka: Nemám telefón.

Lekár sa pýta slepého:

- čo ste posledné videli, keď ste prišli o zrak?
- Manželku a vidličku.

V lekárni:

- Máte jed na krysy?
- Áno. Pre koľko osôb ho chcete?

- 1.Deň: Boh stvoril deň a diabol noc.
- 2.Deň: Boj stvoril lásku a diabol milenku.
- 3.Deň: Boh stvoril čistotu a diabol sex.
- 4.Deň: Boh stvoril teba a diabol zdochol od smiechu!

Xichtím sa pred psíkom
červený je kontajner
asi som sa nemal xichtiť
ten psíček bol rotvajler

Letí, letí horolezec,
padá pozdĺž skál,
to bol ale riadny blbec,
čo mu lano odviazal.

En ten tiki, dva špendlíky,
strč si prst do električky.
Jeden, dva, tri, štyri, päť,
vibruje to s tebou hneď.

Tak som si raz okukával,
veľkú diery pred domom,
ja blbec som si pozor nedal,
zaliali ma betónom.

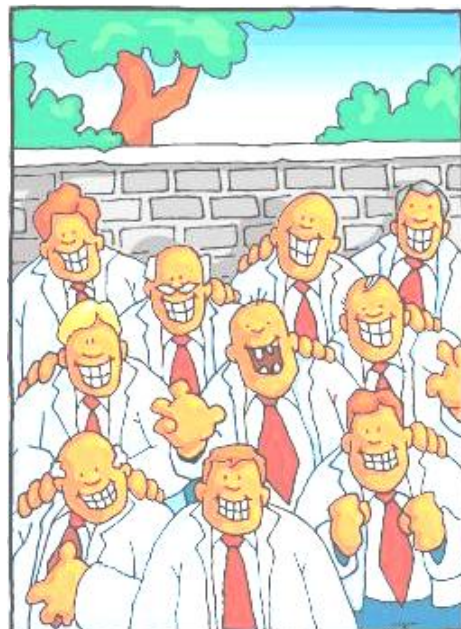
Nič sa ti nedarí,
nič ti nejde?
Sadni si na diaľnicu,
ono ťa to prejde.

Čo dostaneme, ak skrížime slona s
klokanom?
Obrovské diery po celej Austrálii.

Keď som išiel z kina,
stretol som skína,
problém bol v tom,
že som bol Róm.

OTÁZKA: Čo je to sranda?

ODPOVEĎ: Keď má včela alergiu na peľ.

DEVÄT Z DESETI ZUBNÍCH LÉKAŘŮ
DOPORUČUJE PRAVIDELNÉ ČIŠTĚNÍ ZUBŮ!

trewor

Na príprave čísla pracovali:

Patrik Rosypal
Martin Suchý
Ladislav Kamenický
Stanislava Hrbáčková

Mentor: Mgr. Búbelová

Do časopisu prispeli:

Barbora Rajnohová
Monika Jurčová
Mikuláš Hrnčár
Ondrej Cmarko
Jozef Suchán
Martin Karvaš
Viktor Imriška
Simona Prekopová
Tomáš Prno
Lucia Nagyová